

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljá tristočna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisni se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 254.

V Ljubljani, v soboto 6. novembra 1886.

Letnik XIV.

Dani se!

Kje se dani, vprašal bo znabiti marsikdo ter radovedno gledal okoli sebe. Ne daleč od nas, pri naših bratih na Štajarskem napočila je vsaj zora pravičnosti, dóba državne enakopravnosti. Pred nekaj dnevi oznanili smo v kratkih besedah na drugem mestu, da bo menda na Štajarskem sedaj tistega jerobstva konec, s katerim so ondašnji nemškutarji Slovence nezaslišano pestili. In še bi jih bili, kdo vé kako dolgo, če bi ne bil letošnjo spomlad slovenski poslanec gosp. Mihael Vošnjak v državnem zboru pravosodnemu ministru oči odprl, da naj vendar pogleda, kaj da se pod njegovim voditeljstvom pravosodja po slovenski zemlji godi! Sostavki porotnikov so bili vedno taki, da je opravljala le ena in ista klika posel porotnikov pri c. kr. okrožni sodnji v Celji. Slovencev niti blizo niso pustili, češ, da niso za to, ker ne znajo nemški. Slovenci, dobre duše, so nekaj časa trpeli, misleč si, saj pri porotnikih tako ni družega, kakor stroški in zamuda časa. Ko se je pa pokazalo, da je bil vsak Slovenec pri Celjskih porotnikih brez milosti za krivega spoznan, kedar-koli je imel nezgodo s kakim Nemcem pred porotniki stati, jele so se Slovincem vendar oči odpirati in to tem bolje, čem bolj pogosto so se ječe za njim zapirale. Spoznali so, da tako ne more več dalje ostati. Toraj je g. Mihael Vošnjak 20. marca v državnem zboru na ves glas razložil, kake nedostatnosti so se že godile in se še godé po slovenskem Štajarju. Ministra Pražaka je tisto Vošnjakovo pojasnilo tako pogrelo, da je vpričo vseh obljubil: „Toliko Vam rečem, da če imajo pritožbe gospoda poslanca Vošnjaka kaj temeljna, bom izvestno pomagaj!“

Slovenski svet, pa tudi nemškutarji tedaj Pražakovim besedam ni kdo vé kaj verjel, ker smo bili ravno že vse preveč navajeni na obljube, ktere se niso nikoli sploile; bile so tako hitro pozabljene, kakor dane, kaj stvarnega pa nismo nikdar videli. Nemško-liberalna predrznost je šla v tem oziru še tako daleč, da so naprosili Forreggerja, češ: „Daj no, dregni enkrat ministra Pražaka zaradi Vošnjakove pritožbe, ter ga poprašaj, če je o tej zadevi že kaj

gotovega zvedel. Saj tako vemo, da ni nič; pa se bomo saj bolj moško postavili ter rekli: Vošnjak je nas s svojo interpelacijo razžalil, minister, daj nam zadostenja!“ Tako so sklepali in modrovali v nemškem taboru, ter so že od samega veselja z rokami menciali, ter mislili, kako bodo zopet enkrat Slovence porogljivo zasmehovali in jim njih nezmožnost in ničevno veljavnost pred oči stavili.

Toda, glejte! Česar se skoraj nikdo ni nadjal, se je zgodilo. Minister Pražak res med tem ni križem rok pohajal, temveč je vse storil, kar se mu je zdelo potrebno, da je prišel stvari do živega. Nekega dne minulega meseca se oglasi poslanec g. Forregger ter ministra Pražaka poprašja rekoč: „Ali je Vaša ekselencia dotične akte že pregledala in sicer zadostno povpraševala, če so pritožbe, ki jih je g. poslanec M. Vošnjak v 12. seji letošnjega državnega zbora na dan spravil, opravičene?“ „Ali sem ga, si je nedvomno mislil Forregger; sam ne bo vedel, kaj bi mi odgovoril.“ A predrzneš se je enkrat jako zmotil, in prav občutljivo opeknel.

Minister Pražak je rekel, da niti ene pritožbe ne more Vošnjaku ovreči, temveč, da mora vse potrditi.

„Prepričal sem se, rekel je minister Pražak, da sta se pri sestavljanju porotnih listin paragrafa 9 in 14 postavbe z dne 23. maja 1873 nevtemeljeno tolmačila. Tista dva paragrafa določujeta namreč, da se je pri sestavi prvotne listine ozirati na najzmožnejše in najvrednejše osebe. Po deželah pa, kjer se več jezikov govori, ozirati se je tudi na jezikovno zmožnost.

Potrebo jezikovne zmožnosti tako tolmačiti si, da smé v Celjskem sodnijskem okrožju le tisti porotnik postati, ki je obeh jezikov zmožen in da so vsled tega vse le slovenščino govoreče osebe izključene, zdí se mi jako neopravičeno pri narodnih in jezikovnih razmerah tega okrožja. Pri tem se je pa ozirati tudi še na to, da za mnoge porotne obravnave v Celji porotnikom že sama slovenščina popolnoma zadostuje. Pa tudi duhu porotniškega ustava je popolnoma nasprotno, da bi edino le iz tega vzroka skoraj vse kmetsko prebivalstvo, ki je v odločilni večini v tem okraju, nikdar ne opravljalo posla porotnikovega.

Te svoje nazore sporočil sem gosp. predsedniku Graške deželne nadsodnije z opazko, da naj jih objavi predsedniku okrožne sodnije v Celji!“

Vidite, tako je govoril minister pravosodja, prav tisti Pražak, o katerem smo že nekterekrali tožili, da nič ne stori za Slovence. Saj ne more storiti, če nobenega ni, ki bi ga na pravem mestu poprašal, kako in kaj, ter mu resnično stanje pojasnil. Za časnikiarsko vpitje so taki gospodje navadno gluhi ter na to ne dajo nič, kar so zlasti liberalni in židovski časnikiarji provzročili, ker so le premnogokrat reč strankarsko, zvijačno ali celo lažljivo poročali. Pač pa je navadno vplivna beseda poslančeva, kar smo tukaj videli. Kjer ni tožnika, ondi ni sodnika in Slovincem na Štajarskem bi se bile v navedenem oziru še dalje godile nedostatnosti, kakor do sedaj, če bi ne bil g. Vošnjak ust odprl. Časnikiar več ne more storiti, kakor poslance na nedostatnosti po potu javnosti opozoriti, poslancev naloga je pa skrbeti, da se po možnosti odpravijo. Le tako nam bo v resnici napočil že dolgo zaželjeni dan, da bomo postali deležni pravic, ktere nam postavbe priznavajo. Če se sami ne bomo brigali za nje, nikar ne mislimo, da bi nam jih drugi usiljevali. B.

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. novembra.

Notranje dežele.

Kakor se čuje, podal se je grof Kalnoky v Budapešt k delegacijam s trdnim prepričanjem, da se bo mir po Evropi tudi še nadalje ohranil, da ga celó bolgarsko vprašanje ne bo skalilo. Če bi ga pa, pravijo, da se je grof Kalnoky v zaupnih krogih izrazil, da ga bote Avstrija in Nemčija vzajemno branili, za njima pa da se bo cela Evropa skrivala. Nekaj, in sicer še prav veliko res kaže, da je tako, kajti vsi evropski kabineti so si v tem edini, da mora vsaka država v prvi vrsti skrbeti za ohranjenje miru in potem še le naj misli, kaj bi njej ugajalo. Še celó Rusija se ravná po tem načelu in je svoje zahteve o bolgarskem vprašanju jako na pičlo skrčila. To je bilo velesilam po Evropi tako všeč, da so rekle: „Rusija, sedaj si pa le

LISTEK.

Kratki življenjepis, smrt in pogreb ranjkega gospoda Kramarja, župnika Brezniškega.

Z Gorenjskega, 4. novembra.

Milo so peli dné 29. oktobra, v petek pred Vsemisvetimi, zvonovi Brezniški, in kaj bi ne, vsaj so zvonili k večnemu počitku ranjkemu gospodu Janezu Kramarju, ondotnemu župniku, ki je v sredo, 27. oktobra, dopoldne ob deseti uri, previden s tolažili katoliške cerkve, mirno v Gospodu zaspal.

Ranjki gospod Janez je bil blag človek, goreč duhovnik in ljubeznjiv prijatelj. Vsak, kdor ga je poznal, ga je moral tudi ljubiti in spoštovati. Povsod, kjer je služboval, si je hitro srca faranov pridobil in še dolgo se bodo dobrega gospoda Janeza spominjali.

Rojen v Čemšeniku 13. maja 1840 je bil

tretjem letu bogoslovja 1. avgusta 1864 posvečen. Njegova prva služba je bila v Gradu. Od tam je prišel v Gorje in potem k sv. Petru v Ljubljano. Ko je konec leta 1869 Čemšeniškega župnika, ranjkega Kajetana Huber-ja, mrtvuđ zadel, je šel vsled lastne prošnje v domači kraj za kaplana in administratorja, kjer je posebnega spomina vredno to, da je do Huberjeve smrti na očetovem domu, v svoji rojstni hiši, ki je blizo farne cerkve, stanoval. Od leta 1871 do posta 1875 je služboval še za kaplana v Cerkljah, odkoder je prišel za župnika na Breznico, kjer je bil kvaterno nedeljo v postu slovesno umeščen.

Kot župnik je bil ranjki na vse strani vzgleden, in prav dobro je govornik, dekan Razboršek, v pridigi omenil, da o neutrujeni delavnosti in skrbi za zveličanje duš, o izvanredni gorečnosti njegovi za lepoto božje hiše, bodo največ vedeli povedati Brezniški farani sami, pa bodo tudi oznanovali poznim rodovom trije spominki, ktere je ranjki postavil v Brezniški fari, namreč prekrasni in veličastni marmornasti véliki altar, nova z bakrom krita streha

na zvoniku in misijonski križ. Koliko take stavbe in poprave truda, skrbi in sitnosti prizadevajo, vé le tisti, kdor se je že kdaj s takimi rečmi ukvarjal in se je res čuditi, da je ranjki župnik v primeroma tako kratkem času (11 1/2 let) toliko zmogel. Vsak si lahko misli, da je moral pri takih početjih in pri ogromnih stroških tudi marsiktero grenko požreti, marsiktero ponočno uro prebuditi, bo pa zato tudi plačilo tam gori toliko večje.

Kar pa ranjkega še posebno označuje, je bila njegova, skoraj bi rekel, prevelika gostoljubnost. V farovžu na Breznici je bil vsak gost ljub in dobrodošel, naj je bil duhovskega, gosposkega ali kmečkega stanú. Posebno rad pa je zbiral okoli svoje mize duhovne gospode sosedé, v počitnicah pa bogoslovce in dijake. Domači bogoslovci so bili v počitnicah skoraj več v farovžu, kakor na domu. Poleti sta bila župnik in kaplan le redkokrat sama pri mizi. Kakor je pa ranjki rad videl, da so ga drugi hodili obiskovat, tako je tudi sam rad šel obiskovat sosedé, če so mu le stanovske dolžnosti dopuščale. — Pri taki radodarnosti in pri ne ravno velikih

vom; menda mi je to resnobno čutilo ostalo od mojih dobrih starišev in skrbnih učiteljev, ki so nam zuali tako spoštljivo in pretresljivo spodbudno o tem dnevu govoriti. Jaz se staram in z žalostnim srcem opazujem, da ta spoštljivi strah pred tem čudovito resnim dnevom zginja pri nekterih mlajših. In odkrito Vam povem, gospod vrednik, da me je nekoliko osupnilo Vaše sporočilo, da v Ljubljani niste slično družim letom obiskovali pokopališča, ker je bilo to zabranjeno radi opravičene bojazni pred kolero; da se pa ta miložalostni večer niste prostovoljno gledišča zdržali. Res pravite, da je igra — tisti „Mlinar in njegova hči“ nalašč kakor za ta večer narejena in primerjena igra, toda igra je igra in gledišče je — gledišče, ki se ne vjema prav s svetostjo tega večera. Zatoraj nam niste vstregli z opazko, češ, kolika škoda da je, če se ta igra opusti. Menda bi radi, da bi namesto te prišla kaka druga! Nihče ne more nič reči zoper pošteno igro, — a spravite jo na oder kak drug večer. Naše priprosto a katoliško čutilo nam pravi, naj se ta večer družinski pobožnosti prepusti in treznemu spominjanju po ljubih ranjcih. Šolske oblasti so že to spoznale in so zopet vseh vernih duš dan praznovanju povrnil; menim, da bo slovenskemu čutilu primerno, če tudi odraščeni postanejo resnobniši, da v prihodnjem ne bodo več priigrali v tako resnoben čas.

Morebiti se bodo mnogim čitateljem te-le moje vrstice zdele prenapete ali celo otročje; a naj se jim nikar ne smejejo, marveč naj bodo prepričani, da je v njih dobršen kos socialnega vprašanja.

Internus.

Od Krke, 2. novembra. (Kaj je hitreje, telegraf ali pošta?) Nekdo oddal je na telegrafični postaji južne železnice v Zalogu pri Ljubljani neke nedelje večer ob 7. uri telegram, ki je bil semkaj namenjen. Kdaj mislite, da je priromal na določeno mesto? Nič kasneje ne, kakor v torek jutro ob 11. uri, — ravno v 40 urah, t. j. osem ur manj, kakor dva dni. Štirinajst dni pozneje oddan je bil na ravno tistem kraji drug telegram nekako v sredi popoldne v nujni zadevi, prišel pa je tudi ta še le prihodnji dan okrog 10. ure dopoldne na svoje mesto, toraj v 16 urah. Ako povem, da človek peš premeri to pot v 10 urah, kaj porečete na to? Kraj, kamor je bil telegram namenjen, oddaljen je dve uri od Višnjegorske telegrafične postaje. Ko bi bil sel (Bote), ki je vselej služil 90 kr. za pot, čez pol ure po došlem telegramu odšel, moral bi vsekako priti telegram v treh urah v prave roke. Kako pa, da se je tako dolgo obotavljaj, mi nikakor ne gré v glavo. Je-li kriv sel ali telegrafist? Najbrž sta oba Višnjjskega rogina jezдила in si mislila, kaj bo kmetu telegram? — Vprašam pa vendar: ali res ni nobene določbe, koliko časa sme telegram na postaji ostati? Ako je, grešil je telegrafist, ako je ni, kaj nam pomaga telegrafična naprava? Mar nam je v to, da imamo ž njo stroške v nadi, da lahko to in ono hitro kam sporočimo, — potem pa vsled bodisi te ali one počasnosti pri napravi še radi zamude škodo trpimo?

Telegraf, kakor sem povedal, je počasen; ako hočemo dosledni biti, mora navadna pošta pa primeroma še počasneja biti. Na Lazih ob južni železnici oddano je bilo pismo z naslovom na obrtnika tukajšnjega s pristavkom: pošta Krka (Obergurk). Mislite li, da je šlo pismo na Krko? Kaj še? V Krško (Gurkfeld) moralo je najprej romati, potem

mači farani so prišli k pogrebu, ampak tudi iz drugih fará. Domači pevcí so pred farovžem in na grobu znane pesmi: „Nad zvezdami“ in „Jamica tiha“ ranjkemu gospodu v slovo zapeli. Vsi pa smo se težkega in tužnega srca ločili od gomile, ki krije našega prijatelja in smo zdihovaje rekli: V miru počivaj, ljubi Janez! in da se srečno zopet vidimo v boljšem kraji, tam gori nad zvezdami!

Na osmi dan (3. novembra) se je 14 duhovnov zbralo, da so molitve in daritev sv. maše za pokoj ranjkega, kakor cerkev ukazuje, opravili. In z njimi so združili svoje molitve Brezniški farani, ki žalujejo na grobu svojega prezgodaj umrlega duhovnega pastirja.

Ker je bil ranjki tudi posebni prijatelj cvetic, so ženske roke njegov grob tako s cveticami ozaljšale, da je majhnemu vrtu podoben. Tudi so mnoge lučice še od prejšnjega dneva na grobu migljale. Naj mu tam sveti večna luč! J. A.

še le z raznimi poštarškimi opazkami in vse pegasto od poštnih pečatov na Krko, kamor je srečno dospelo v dobrem tednu. — Kaj pa je tu vzrok? Nedavno rekel je „Slovenec“, da južne železnice uradnikov mržnja do slovenščine. Mogoče, ker nevednost v slovenščini sama pač ne more biti vzrok, bilo je namreč pridjano poleg slovenskega poštnega imena tudi nemško. Vzrok toraj družega ne more biti kakor izrečena mržnja, vnemarnost uradnikova, da ni dobro pogledal pošte, ali pa geografična nevednost, da ekspeditor ni vedel za Krko. Vse troje pa je graje in kazni vredno. Kaj nam pomaga taka pošta, kaj tak polžev telegraf?

Domače novice.

(Praznik v mestni revni hiši.) V četrtek, v dan sv. Karola Boromeja, zarano pomikali so se snažno oblečeni reveži iz mestne revne hiše ženskega in moškega spola v pisarno svojega upravitelja, gosp. Karola Lahajnerja, da častitajo z hvaležnim srcem ljubljenu prijatelju revežev in uzornemu oskrbniku tega zavoda. Ginljivo je bilo videti, kako so se gnjetili sivi starčki in vele stare ženiice, da s solznim očesom in tresočim glasom čestitajo onemu, komur je prva skrb, da jim uravná stanovanje in hrano tako ugodno, kolikor je moč s pičlimi sredstvi, ki so mu v ta namen na razpolaganje. Koliko veselja napravil je blagi gospod ubogim, imajoč za vsacega posamičnega prijazno besedo ter je slehernega obdaril, da si ta dan kaj priboljša, ki je godovni praznik velezasluženega dobrotnika. Bog, ki vidi na dno srca, platil mu bode gotovo za njegovo dobroto, kajti marsiktera vroča molitev povzdigovala se je ta dan za njegov dušni in telesni blagor v sveto nebo. Ker je g. Lahajner tudi neumorno delaven cerkven ključar mestne farne cerkve, zbralo se je tudi lepo število prečast. duhovščine in drugih, da mu čestitajo. Enako tudi mestni župan g. Grasselli, čestital mu je v pisarni pristrčno in ob svojem času vsi sotrudniki mestne blagajnice in davkarije. Dobro — na mnoga leta!

(„Priče božjega bitja“) ali slučaji, ki niso slučaji. Po dr. Kellerju z dovoljenjem poslovenil J. B. I. zvezek. Ljubljana 1886. Založil in prodaja Dragotin Hribar, Breg št. 10. — To je naslov ravnokar iz Blaznikove tiskarne izišle knjižice nabožne vsebine. Lično delo obsega kratke resnične dogodbe iz vsakdanjega življenja, iz katerih se vidi, kako vladar nebes in zemlje zasramovalca sv. cerkve ali njenih naredb dostikrat takoj na mestu doprinešene brezbožnosti grozno kaznuje. Knjižica obsega na petih polah: I. Zasramovanje najsvetejšega zakramenta. II. Zaničevanje drugih svetih zakramentov. III. Sramotenje svetih podob. IV. Odpad od katoliške cerkve in sv. vere. Pisano je to delce v poljudni slovenščini, da jo bodo lahko umeli tudi pod slamnato streho, kamor je knjiga namenjena. Naj bi jo le radi prebirali, kjer jim bo v roke prišla, kajti prepričani smejo biti, da je ne bodo čitali brez dobrega vspeha. Sploh jo pa zaradi njene ličnosti v vsakem oziru in njene niske cene (25 kr., s pošto 5 kr. več) povsod prav toplo priporočamo.

(Zabavni večer) pisateljskega društva bo nocó v čitalniški restavraciji.

(Nov tlak) dobila je tukajšnja predmestna cerkev v Trnovem. Jutri je ondi praznik posvečevanja župne cerkve.

(O notranjski volitvi) piše „Slov. Narod“ sledeče: Izvrševalni odbor razposlal je pismo zaupnim možem po Notranjskem, v katerem izreka željo, da naj bi povedali svoje mnenje o kandidatih za deželni in državni zbor. V pismu naznanja, da so se oglasili kot kandidatje za deželni zbor g. Hinko Kavčič, posestnik na Razdrtem; za državni zbor gg.: dr. H. Dolenc in dr. A. Ferjančič v Ljubljani. Ob enem javlja izvrševalni odbor, da je g. A. Globočnik, deželni svetovalec, njemu naznanil, da sicer ne kandiduje za državni zbor, da pa poslanstva, ako bo izvoljen, ne bo odklonil. K temu nam je za danes opomniti, da je večina konservativnih volilcev za vladnega svetovalca g. A. Globočnika. Dopis o tem prihodnjič.

(V zrak zletelo) je danes dopoldne med 9. in 10. uro poslopje v c. kr. Kamniški praharni, kjer se posamični deli smodnika mešajo. Poslopje je popolnoma razdžano, življenja ni zgubil nobeden. Uro poprej odpeljali so blago, 200 stotov smodnika iz smodniške tovarne v Ljubljano.

(Bila sta se) s sablami nedavno v Gradci v neki vojašnici dva glasovita Štajarska nemčurja, dr. Forregger in dr. Glantschnigg. Povod je bila brošurica: „Politische Zwitter“, ki jo je spisal Celjski advokat dr. Glantschnigg.

Telegrami.

Budapešt, 6. nov. Predsednikoma delegacij je cesar odgovoril: Zagotovila zveste udanosti, ki ste mi jih izrazili, navdajajo me s pravo zadovoljnostjo. Sprejmite zanje izraz moje presrčne zahvale. Obžalovanja vredne spletke na Bolgarskem, ki so se lansko leto v Filipopelju pričele, delajo že zopet državam veliko skrbí. Sicer se je združenemu prizadevanju velesil posrečilo, da so gibanje omejile in so se postavne razmere zopet vpeljale. Vendar pa je vsled najnovejših dogodkov v Sofiji jako nevarna kriza iz novega nastala, ktere razvoj in kakor se nadjam mirna rešitev vsó pozornost moje vlade na se obrača.

Vse njeno prizadevanje je na to obrnjeno, da se bode ob končni ureditvi bolgarskega vprašanja, kar se bo v sporazumljeni z vevlastimi zgodilo — v samoupravno kneževino povrnil postavni položaj, kakoršen bo ugajal dopuščenim željam Bolgarov, in bo ob enem ugajal obstoječim pogodbam, kakor tudi evropskemu interesu. Izborne razmere v kterih smo z vsemi velesilami in zagotovila miroljubnega mišljenja, ki smo jih dobili od vseh vlad, vtrjuje nam upanje, da se bo kljub težavnemu položaju na iztoku vendar posrečilo varovajoč avstro-ogerske interese državi in Evropi blaženstvo miru ohraniti.

Vojna oprava zahteva od Vas večje požrtvalnosti za potrebščine, ki so vtemeljene po vplivu vkvartirovalnih postav in po vedno se razvijajoči orožni tehniki. Vojna uprava si pa pri vsem tem prizadeva, neizogibljive večje potrebščine kar se da v najmanjšo mero omejiti.

V Bosni in Hercegovini je tudi letos vstrajen napredek po vseh strokah in se ne bo za upravne stroške teh deželâ nič zahtevalo iz skupnega zaklada. Vlada se nadja vojaške stroške v Bosni in Hercegovini bo doče leto zopet zdatno zmanjšati.

Priporočam Vam v natančni pregled predložene zahteve in se trdno nadjam, da bode Vaše že znano vedno zvesto domoljubje vlado v spolnovanji njene silno težavne naloge podpiralo s polnim zaupanjem do nje in Vas vse najsrčneje pozdravljam.

Dunaj, 5. nov. Tukaj je sinoči ob 10. uri nekdo zaklal izdajatelja lista „Fremden-Zeitung“, žida Jakob a S c h l o s s b e r g a, na ulici. Pravijo, da se je to zgodilo iz osvete.

Trnovo, 6. nov. V Burgasu pričel se je punt. Na čelu puntarjem je nekdanji ruski častnik in popje. Uporniki so zasedli mesto, vojaki so jih pa obkolili.

Trnovo, 6. nov. Zmešnjava je čedalje večja. Cankov zahteva odstop regentov, razpust sobranja in sostavo ministerstva brez regentov. Kaulbars naj bi pa dobil vrhovno nadzorstvo.

Poslano.

V sporazumljenje!

Od več strani dobivam poslednje dni iz Košansko-Bistriške okolice vprašanje, če ne mislim sedaj po g. Obrezovi smrti kandidovati v deželni zbor, ker me njih veliko iz te okolice želi imeti za poslanca. Da se vsem č. gospodom ob enem za te izraze zahvalim in odgovorim, ter da ne bi se o volitveni dōbi brez potrebe glasovi cepili, javno s temi vrsticami izrekam, da me zaradi duhovskih opravil, kakor tudi zaradi rahlega zdravja ni volja, v dōbi onemoglih let nakladati si bremena, ktero še zdravim in mlajšim ramenom preseda. Če bodem še kdaj mogel kaj storiti na blagor in srečo milemu svojemu narodu, ne bodem mu odtegnil svojih moči, kakor mu jih doslej nisem nikjer odtegoval. A za sedaj držite se gg. kandidatov, ktere Vam bode slavni izvrševalni odbor v izvolitev kmalo naznanil in priporočil. V edinosti je moč!

V Košani, v dan 4. novembra 1886.

Matija Torkar,
župnik.

Umrli so:

4. nov. Jožef Šajn, delavčev sin, 8 mes., Travnjske ulice št. 5, škarlatica. — Janez Tome, posestnikov sin, 2½ mes., Vegove ulice št. 9, božjast. — Franca Bardorfer, kleparjeva hči, 10 mes., Cesta v mestni log št. 2, Bronchitis.

5. nov. Jovana Škoda, delavčeva hči, 2½ let, Pred konjušnico št. 1, vodenica v glavi. — Anton Fröhlich, hišni posestnik, 75 let, Dunajska cesta št. 7, otrpnjenje srca.

V bolnišnici:

2. nov. Janez Zavašnik, kočijaž, 79 let, Marasmus.
3. nov. Marija Smuk, gostija, 73 let, pljučni edem. — Janez Pik, delavčev sin, 11 mes., jetika.
4. nov. Fran Jankovič, kovačev sin, 2 leti, katar v orevesu.
5. nov. Janez Dovar, ključar, 44 let, kap. — Meta Sirnik, kajzarjeva hči, 3 leta, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	737-71	+ 3-8	sl. zap.	megla	8-80	
5. u. pop.	735-55	+ 8-4	sl. zap.	dež	dež	
9. u. zveč.	733-21	+ 7-8	sl. zap.	dež		

Zjutraj megla, čez dan dež. Srednja temperatura 6-7° C., za 0-6° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

6. novembra

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 75 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	54 " 80 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	113 " 95 "
Papirna renta, davka prosta	101 " 25 "
Akcije avstr.-ogerske banke	570 " "
Kreditne akcije	283 " 40 "
London	125 " 15 "
Srebro	— " "
Francoški napoleonid.	9 " 87½ "
Ces. cekini	5 " 90 "
Nemške marke	61 " 25 "

Katoliška tiskarna

Valvazorjev trg št. 5

priporoča:

VIZITNICE

— v raznih oblikah —

Kvizite
z firmo,
raketa, ovalna,
ravnila i. dr.

Netvaške liste

po niški ceni.

Ravnokar izišlo!

„Priče Božjega bitja“.

Jako priučna knjižica došla bo povsod dobro, kjer je le še iskrica vere v Gospodarja nebes in zemlje. — Prečastita duhovščina bo vernemu narodu izvestno jako vstregla, ako ga opozori na to v današnji brezverni dobi jako primerno delce. Na prodaj je pri založniku

Dragotinu Hribarju,

v Ljubljani na Bregu št. 10, pri Blazniku in v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani;

ter velja **samo 25 kr.**, po pošti 5 kr. več. Kdor jih vzame 12, pošljejo se mu franko. (1)

Žrebanje že prihodnji mesec.

KINCSEM
SREČKE à 1 gl.
11 srečk 10 gl.

samo

Glavni dobitki v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odtegljajem 20% — 4788 denarnih dobitkov.

(13) **Kincsem-srečke** dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budapešta, Waltznergasse 6.

Zahvala in priporočilo.

Udano podpisani javljam, da sem se iz Savinjske doline, kjer sem bil že jedno leto samostojen, v Ljubljano preselil. Ob tej priliki se najljudneje zahvaljujem za skazano mi dosedanje zaupanje, ob enem pa se priporočam prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom za vsakovrstne **poprave orgelj**, kakor tudi za

zgradbo novih orgelj

po novem in starem načinu. Mnogoletne skušnje pri odličnih mojstrih v Ljubljani, Mariboru in na Dunaji so porok za natančno in vestno izvršitev izročene mi dela. Nadeja se obilnih naročil z najodličnejšim spoštovanjem

Ernest Petrič,
(3) orgljar na Sv. Petra nasipu št. 65.

Jakob Nagode,

krojač,

naznanjuje, da se je o sv. Mihela preselil ter stanuje sedaj v Florijanskih ulicah, hiš. št. 13 v tretjem nadstropji ter se vsem čast. gospodom za daljno zaupanje in delo vljudno priporoča. (3)

Zdravstvena vina.

1. Burgundsko vino, staro, priporoča se kot namizno vino, kakor tudi za slabokrvne in okrevajoče bolnike; zaradi svoje zdravilne lastnosti, ker ima v sebi obilo tanina, varuje posebno proti griži (diarēji) ter je v istini najboljšo poživljuje, krepeče zdravstveno sredstvo. Steklenica po 60 kr.

2. Malaga-vino, staro, belo, pod imenom „Lacrima Christi“ znano, priporoča se bolj nego črno malaga-vino, v steklenicah po ½ litra 1 gl. 20 kr. in po ¼ litra 60 kr. a. v. izvrstno in poznato za oslabele bolnike ter okrevajoče. (8)

3. Marsala-florio, najboljšo Sicilijansko namizno vino; za oslabele, bolnike in okrevajoče izborno okrepjujoče sredstvo, za zdrave pa je boljše in prikladnejše nego vsaka druga namizna vina. Steklenica 1 gl. a. v.

Vsa ta vina, v hladni, zračni in suhi kleti hranjena, dobivajo se vedno enako dobra

v lekarni **Piccoli-jevi** „pri Angelu“ v Ljubljani na Dunajski cesti.

= Prazne steklenice jemljemo po 5 kr. nazaj. =

== Nova izdaja. ==

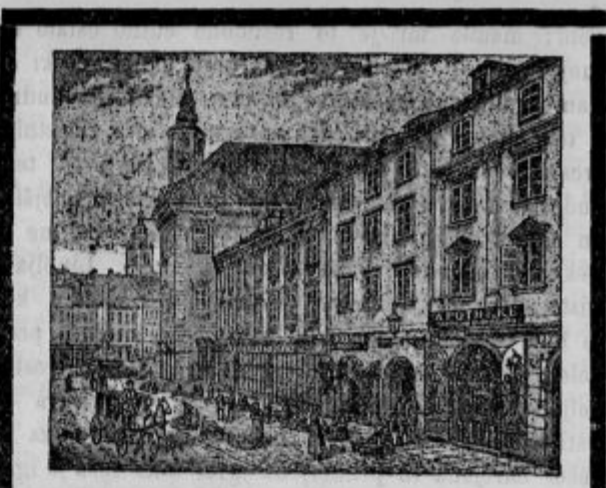
V podpisani bukvarni izšla je ravnokar nova izdaja

„Molitve,

katere naj se kleče opravljajo, po ukazu papeža Leona XIII., v vseh cerkvah sveta po vsaki tihi sv. maši.“

Obsega tudi najnovejšo invokacijo k sv. nadangelju Mihaelu. — Tiskane so molitve na prav lične podobice in velja 100 komadov 2 gl.

Katoliška bukvarna
(4) v Ljubljani, stolni trg št. 6.

Lekarna Trnkóczy,

zraven rotovža v Ljubljani
na velikem mestnem trgu,

priporoča tukaj popisana najboljša in sveža zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših **izborno skušenih** domačih zdravilih. Lekarne Trnkóczyjevih firm so: Na Dunaji dve in ena kemična tovarna v Gradci (na Štajarskem) ena pa v Ljubljani. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: **Lekarna Trnkóczy poleg rotovža v Ljubljani.**

Marijalske kaplice za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN
NUR ECHT BEI APOTHEKER TRNKOCZY LAIBACH 1 STÜCK 20.

kerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo iz vrst vspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezní na vratu, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

Svarilo! Opozorjamo, da se tiste istinite Marijalske kaplice dobivajo samo v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velikem Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht),

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter žicah, oteklino, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvetu zoper trganje po dr. Malicu“ z zraven stoječim znamenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat 4 fl. 50 kr.

Če ni na steklenici zraven stoječega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnit

Planinski zeliščni sirop kranjski,

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vratoból, jetiko, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 fl. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

Kričistilne kroglice,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnjenih udih, skazenem želodcu, jetrih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in praštev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka. Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gl.

Cvet za konje.

Najboljšo mazilo za konje, pomaga pri pretėgu žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, otrpnjenji v boku, v križi itd. otekanji nog, mehurjih na nogah, izvinjenji, tišanji od sedla in oprave, pri sušeti itd. s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 5 stekl. z rabil. navodom vred samo 4 gl.

Vsa ta našeta zdravila se samo prava dobijo v lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani zraven rotovža in se vsak dan s pošto razpošiljava. (5)

